ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BAHAR GELDİ

Sayı: 16 1960

75 Krş.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 16 CİLT : 1960-8
20 NİSAN 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KARAKAÇAN İLE HIZIR BİRBİRLERİNE DESTEK OLARAK ADA'YA DOĞRU YÖNELDİLER. BU YOLCULUK, DAHA DOĞRUSU BU ÖLÜM DİRİM SAVAŞI BELKİ SAATLERCE SÜRDÜ.. VE...

NİHAYET ADAYA AYAK BASTILAR VE BASAR BASMAZ DA KUMLARIN ÜZERİNE YIĞILIP KALDILAR.. ONLARI UZAK. TAN GÖRENLER MUTLAKA ÖLMÜŞ OLDUKLARINI ZANNEDERDİ...

ADA'NIN İRİ AĞAÇLARINDAN BİRİNDEN TIPKI BİR GÖLGE GİBİ, **Tarzan** KIYAFETLİ **tombul** BİR ÇOCUK SÜZÜLEREK İNDİ. ETRAFINA DİKKATLE BAKIYOR BELKİ DE BİRİLERİNDEN ÇEKİNİYORDU... **Hızır**'LA ARKADAŞLARINI GÖRMÜŞ OLACAKTI...

İYİ KALPLİ BİR ÇOCUK OLDUĞU BAKIŞLARINDAN ANLAŞILAN BU KÜÇÜK TARZAN, NİHAYET ELİNDE BIÇAĞI OLDUĞU HALDE SAHİLE İNDİ.. **Lodos baliği** MİSALİ KARAYA VURAN BİZİMKİLERİ DİKKATLE GÖZDEN GEÇİRDİ...

Devamı var...

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Mutlu Bir Bayram

Bu gün not defterimi açar açmaz, karşımıza bir tarih çıkıverdi: 23 Nisan.. Bu mutlu günü sizlere anlatmaz lüzumsuz. Çünkü okuyan her Türk çocuğu «23 Nisan»ın ne mânâya geldiğini çok iyi bilir. Daha okula gitmeden evde hepinize «23 Nisan»ın ne kadar büyük bir bayram olduğunu babalarınız, anneleriniz, ağabeyleriniz, ablalarınız anlatmıştır.

23 Nisan'ı renklendiren bir diğer taraf, bu kutsal günü Ulu Atatürk'ün Türk çocuklarına bayram olarak hediye etmesidir. Büyük Millet Meclisi'nin açıldığı 23 Nisan günü, böylece yarının büyükleri olan sevimli Türk çocukları için çifte sevinç kaynağı değerini kazanmış bulunuyor.

Bir şairin dediği gibi:

Bugün 23 Nisan...
Türk'ün, Türklüğün ünü...
Sevinmez nasıl insan...
Türklüğün dönüm günü...

Esir yaşamamış Türk milletini bağımsızlığına kavuşturmak için çalışan kahraman Atatürk ve arkadaşlarının tek arzusu bugüne erişmekti. Çünkü 23 Nisan, hür yaşamak demekti.

Bugün Ata'nın hediye ettiği hür vatanda O'nun aziz hatırasını daima kalbimizde yaşatarak bir bayram daha kutluyoruz.

Bu güzel bayramınızı candan kutlarım, sevgili çocuklar.

Bayram Hediyesi...

Böyle bir 23 Nisan günü küçük Yüksel'in annesini hastahaneye kaldırmışlardı. Çocuk üzüntüyle ağlamağa başladı. Babası:

— Yavrum, dedi, niye ağlıyorsun?... Annen sana bayram hediyesi getirmeğe gitti.

Yüksel bundan bir şey anlamamıştı. Babası açıkladı:

— Oğlum, annenin karnı şişmişti ya... İşte orada senin için bir bayram hediyesi vardı. Şimdi hastahanede doktorlar karnındaki hediyeyi çıkaracaklar. Hem sana annenin doğuracağı hediyeyi söyliyeyim mi?

Çocuk sevinçle:

— Söyle babacığım, dedi.

— Annen sana minimini, şirin bir kardeş hediye edecek.

Yüksel yüzünü buruşturmuştu:

— Baba, dedi, annem bayram hediyesi olarak üç tekerlekli bir bisiklet doğursa, daha iyi olmaz mıydı?

Başarı Anahtarı...

Mutlu bayram haftasında sizlere defterimden neşeli bir fıkra anlattım. Şimdi de yalnız küçüklere değil, büyüklere de hayat yolunda temel olacak bir öğüt...

Anatacağım, olmuş bir vakadır. Yıllarca önce Güney Amerika'da üç arkadaş pırlanta aramağa çıkmışlardı. Dağ, kır dolaşmış, rastladıkları her taşı muayene etmişlerdi. Bir yandan da sayıyorlardı. Ve işte 999.999 taş bulmuş, fakat bir tek pırlantaya rastlamamışlardı. Halbuki bu yorucu ve uzun geziye ne hayallerle çıkmışlardı. Bir kıymetli taş bulup satacak bir anda zengin olacaklardı.

Üç arkadaştan biri: «Artık vazgeçelim, dönelim,» dedi.

İkincisi de ona katıldı: «999.999 taş bulduk. Gene de arzumuza erişemedik» diye konuştu.

Fakat üçüncüsü azimliydi. Bir işte başarıya ulaşmak için, sonuna kadar sabretmenin lâzım geldiğine inanırdı. Arkadaşlarına: «Hayır, dedi, başladığımız işi yarıda bırakmayalım!»

Arkadaşları önce razı olmadılar. Nihayet üçüncü ve azimli genç: «Hiç olmazsa, bir taş daha arayalım. 999.999'u bir milyona çıkaralım,» dedi. Bir tek taştan ne çıkardı? 999.999'da arayıp da bulamadıklarını 1 tek taşda mı bulacaklardı? Ancak, biraz aradıktan sonra buldukları taşı ellerine alınca, üçünün de gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Çünkü bu, bir pırlanta idi. Derhal şehre dönüp onu sattılar. Kuyumcu kendilerine bir milyon lira vermişti. Üçü de zengin olmuşlardı. Ama bu başarıyı üçüncü arkadaşlarının sabrına, azmine borçluydular. Hayatta sabretmesini, başladığı işi sonuna kadar götürmesini bilenler için her alanda başarıya erişmek mümkündür.

23 Nisan bayramınızı ve Çocuk haftasını neşeli geçirmenizi dilerim.

Dünyanın 4 Köşesinden

Yürürken niçin kollarımızı sallarız?

ğun ve daha ılık hava yukarıya itilir. Orada ılık hava, buzluğun borularıyla temasa geçerek soğur ve yine aşağı çöker. Böylelikle, buz dolabının içinde daimî bir hava hareketi vücut bulur, bunun neticesinde de dolabın içinde hemen hemen sabit bir suhunet hüküm sürer. Fakat, buzluk aşağıda olsaydı, pek cüzi bir hava hareketi vücut bulacaktı. Soğuyan, daha ağır hava dipte kalacak, daha hafif, ılık hava ise yukarıda toplanacaktı. Netice ise, daimî bir suhunet farkı olacaktı.

Çok eski devirlerden beri sürüp gelen bir âdet yüzünden. Ruhiyatçılar, yürürken kolları sallamanın denge üzerinde hiçbir tesiri olmadığını söylemektedir. Yürürken kolları sallamak alışkanlığı, insana, dört ayak üzerinde yürüyen ataların-dan miras kalmıştır.

23 NİSAN

Güzel yurdum ellere bir mal gibi satıldı,
"ATA"mın gür kaşları birdenbire çatıldı...
Binerek bir hamlede şahlanan kır atına,
Haykırdı: "Alçak!" diye "Sultan" ın suratına...

Çarpsaydı damarında eğer hâlis Türk kanı,
Satar mıydı Vahdettin, keyfi için, vatanı?...
Kesmişti umudunu herkes çoluk - çocuktan,
İşte böyle bir günde doğdu güneş ufuktan!...

Bir şifâ bulmak için bağrımdaki yaraya,
Yurtsever büyüklerim koştular Ankara'ya...
Târihin huzurunda toplandı MECLİS bugün,
Yaptı orda milletim görülmemiş bir düğün!...

"Kemal," adı kalblere dikilen bir anıttı,
Çünkü bu ad Türklüğe benliğini tanıttı...
Dedi: "KAYITSIZ, ŞARTSIZ EGEMENLİK ULUS'UN;
SEN Kİ, EY TÜRK! TANRI'NIN EN SEVGİLİ KULUSUN!."

"ATA"m bugün sesini dünyalara duyurdu,
Hem Sultan, hem düşmandan temizledi bu yurdu...
Hürriyet güllerini işte bugün derdim ben,
"O"nu yaşatmak için "ATA" ma söz verdim ben!...

Ne kollarımda zincir, ne boynumda tasma var,
Yükselmiyor feryâdım artık göklere kadar!...
Nasıl Türklük aşkıyla coşup ta taşmaz insan?
Sevinin, arkadaşlar, bugün 23 Nisan!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Kedi, mırlamak diyebileceğimiz sesini nasıl çıkarmaktadır?

Ses kirişlerinin durumunu değiştirmek ve teneffüs esnasında onları ihtizaza tâbi tutmak suretiyle. Bu ihtizaz o kadar kuvvetli olmaktadır ki hayvanın boğazı titremekte ve bu hareketi hattâ gözle görülebilmektedir.

Sızan musluk, senede ne kadar su ziyan eder?

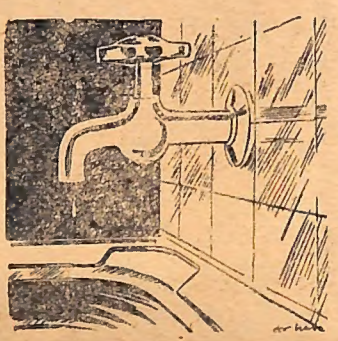

Musluk köselesinde bir toplu iğnenin açabileceği derecede küçük bir delik, yılda

248,000 litre suyun ziyan olmasına sebep olur. Memleketteki bütün sızan musluklar hesaga katılırsa, yılık su ziyanının ne kadar fazla olduğu derhal anlaşılır.

Boks ne dereceye kadar tehlikelidir?

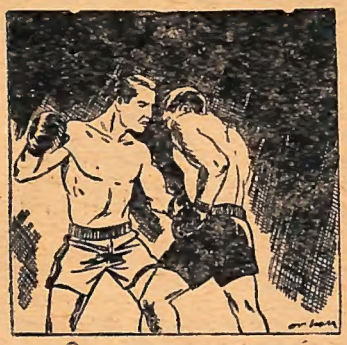

Amerika'da yapılan istatistiklere göre, boks, diğer sporların herhangi birinden daha fazla ölüme sebep olmaktadır. Amerika için ortalama ölüm nisbeti yüzde 10 dur. Başına yumruk yiyen her boksörün beyni kemikten mahfazasına çarpar. Bunun neticesinde çok kere husule gelen kanamaların, doktor tarafından teşhisi pek zordur. Fakat tahrip olan beyin dokuları, vücuttaki diğer dokular gibi, kendi kendilerini kolayca tamir edemezler. Dolayısiyle, başına fazla miktarda yumruk yiyen boksörün zihnî veya fizikî melekeleri, yahut her ikisi de çok kere daimî surette hasara uğrar.

ATALAR SÖZÜ

Köy, Toprak, Ekim, Biçim Hakkında:

Martta tezek kuruya, Nisanda seller yürüye...

GÖRÜYORSUNUZ; bütün sözlerde Mart ayının kuru geçmesi istenilmekte, fakat Nisan ayında bol yağış özlenmektedir. Bundan dolayı Nisan yağmuruna Türk köylüsü RAHMET adını verir; Allâhın lûtfu olarak kabul ve ifade olunur. Bunun için bir başka Atalar - sözü de şöyledir:

Mart yağmuru gümüş, Nisan yağmuru altındır.

AY ALİOĞLU

Sütten türlü peynir nevileri nasıl yapılır?

Peynircilik eski bir san'attır. Ekseri peynir çeşitlerinin imâlinde, inek sütünün ısıtılmasiyle bazı bakterilerin çoğalması ve sütün pıhtılaşması temin edilir. Bir müddet sonra beyaz peynir teşekkül eder. Bu, sütün mayi kısmından ayrılır. Bundan sonra peynir, tuzlanır, şekillendirilir ve bir peynir odasına nakledilir. Orada, bakteriler, mantarlar ve diğer mikroplar faaliyete geçerler. Elde edilecek peynirin katılığı, kokusu ve tadı bunlara tâbidir. İstenen peynir çeşidinin teşekkül etemsi için, muhtelif önemli mikroorganizmaların üremesinin teşviki şarttır. Dedelerimizin zamanında, bu iş, sütün çeşitli derecelerde ekşitilmesiyle başarılırdı. Pıhtılaşma müddeti de, farklı tuz miktarları ilâvesi, olgunlaşma müddeti, deponun suhuneti ve sayısız diğer âmillerin tesiriyle tayin edilirdi. Bu gibi metotlar, peynirciliği, gizli reçeteleri nesilden nesile geçen hakiki bir san'at haline getirmişti. İlmî metotlar o zamandan beri bazı müşküllere yol açmıştır. Bugünkü süthanelerde sütler temiz ve mikropsuzdur. Bu itibarla, peynirci Batı memleketlerinde artık mikropların sütün içindeki tesadüfî varlığına güvenemez. Muayyen mikropların saf kültürlerini süte katmak zorundadır.

Dünyamızdaki k ö m ü r stokları nekadardır?

Dünyamızdaki kömür stokları toplu olarak 5 trilyon ton (1 trilyon: 1 ve peşinde 18 sıfır) tahmin edilmektedir. Bu miktarın yüzde 97 si kuzey yarımküresinde bulunmaktadır. Dünyadaki stokun üçte birinden fazlası Birleşik Amerika'da Sovyet Rusya'da ve Çin'de bulunmaktadır. Yekûnun sekizde biri ise Avrupa memleketlerinin malıdır. Bu durumda, dünyanın kömür ihtiyacı önümüzdeki 500 yıl için garantilenmiş sayılır.

HERKESİN MECMUASI

BÜYÜK Ateş

ÇIKARAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

TÜRKİYE YAYINEVİ

3 üncü Sayısı Çıktı

TÜKENMEDEN ALINIZ!

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Böbrekler karın boşluğunda omurganın yanında olup iki tanedir.
Böbreklere yalnız atar damar girer.
Kan böbreklerde süzülür.
Su kanımızın böbreklerde temizlenmesine yardım eder.
Kireçli sular böbreklere zarar verir.

A listesinde bulunan numaraları B listesindeki açıklamalarda yerlerine koyunuz.

A		B
1 — Hicret	( )	Hz. Muhammed'in yaptığı savaşların adı.
2 — Halife	( )	Hz. Muhammedin babası.
3 — Kureyş	( )	Hz. Muhammedin gizlice Mekkeden Medineye gitmesi.
4 — Abdullah	( )	Peygamberden sonra yerine geçenlere verilen isim.
5 — Bedir, Uhut, Hendek	( )	Mekkeyi idare eden zengin kabilenin adı.

Su hangi gazlerin birleşmesinden meydana gelir?

Doğru olanlara X koyunuz.

Karbon dioksitle — Oksijenin,
Hidrojenle — Oksijenin,
Klor ile — Hidrojenin,
Hidrojenle — Karbon dioksidin,

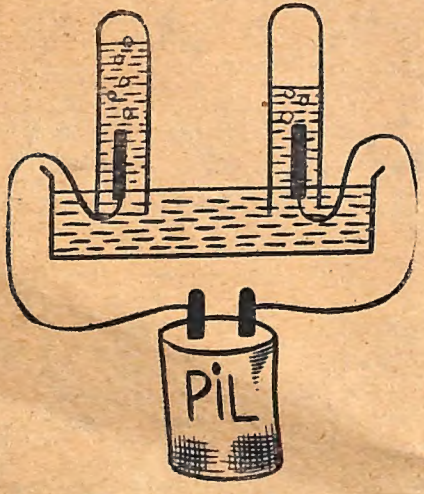

Suyun ayrılmasında tüplerde hangi gazlar toplanacaktır. A harfi bulunun tüpte hangi gaz bulunacaktır.

A listesinde bulunan numaraları, B listesindeki açıklamalarda yerlerine koyunuz.

A		B
1 — Sifon,	( )	suyu üst katlara çıkarmak için kullanılır.
2 — Fiskiye	( )	susuz yerlerde toprağı delmek suretile çıkarılır.
3 — Arteziyen	( )	Yüksek yerlerdeki suları aşağıdaki kaplara almak için kullanılır.

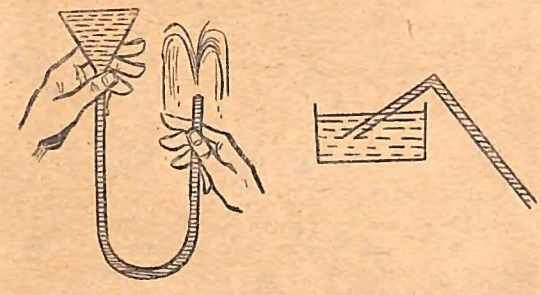

Şemalar hangi deneyleri gösteriyor?

Boş yerleri doldurunuz.

Amerika kıtası ..... yarı küredir.
Kuzey — Güney — Doğu Batı

Dünyanın en boi su akıtan nehri ..... dur.
Missisipi — Nil — Amazon

Amerika ile Asyayı ..... **boğazı ayırır.**
Cebelüttarık — Manş — Bering

Amerika kıtası ..... **kısımdır.**
2 — 3 — 4 — 5

Harita ..... **Amerikadır.**

Kıtanın doğusunda ..... okyanusu, batısında ..... Okyanusu vardır. Haritada-

Öğretmeniniz DİYOR Kİ..

Az gittik Uz gittik

Dünyada çocuk oldukça masal da söylenecektir. Herkes çocukluk devri geçirdiğine göre masal dinlemiştir. Masal oyunun arkadaşıdır. Yaramaz çocukları susturmak için en iyi çare onları toplamak, bir masala başlamaktır. Masal yaramazlığın frenidir adetâ. Her milletin çocuğu kendi yaşayışına, geleneğine, göre uydurulmuş masalları dinler. Masal büyük sınıflarda da okunur. Bunlar ünlü yazarların masallarıdır.

Kulaktan kulağa gelen bizim masallarımızın başında Keloğlan, Üç Turunçlar, Zümrütüanka gibi çok güzelleri ve çekicileri vardır. Dünyaca hoşa gitmiş masallar birçok dillere çevrilmiştir. Meselâ Danimarkalı Hans Anders'in, Yunan filesofu Ezop'un, Alman Grimm Kardeşlerin Pamuk Prenses, Fransız Lafonren'in hayvan masalları, sonra yazarı belli olmayan binbir gece masallarından Alâattin'in Lâmbasını birçoklarımız duymuştur.

Masal uydurması zordur. Bunu ben de denedim. Fakat doğrusunu söyleyeyim beğenmedim. Çok kısa olduğu için şuna bir göz atın bakalım birşey anlaşılıyor mu?

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, cinler cirit oynarken eski hamam içinde kız ve erkek karışık elli altmış kadar çocuk varmış. Bu çocuklar toplu halde yaşarlarmış. Başlarında da onlara bakan akıllı bir kadın varmış. Günlerden birgün bir ekim ayının başında bu akıllı kadın çocuklara:

— Kızlarım, oğullarım! Sizinle sekiz aylık bir yola çıkacağız, az gideceğiz, uz gideceğiz, dere tepe düz gideceğiz demiş. Kızların elinde ekmek, oğlanların elinde değnek yola revan olmuşlar. Mevsimlerden sonbahar. Bunların da yürüdükçe ayakları kayar. Bir de ne görsünler zümrüt gibi bir ova. Çocuklar nitsinler, neylesinler yürürler, yürürler. Gün olur yıl gibi geçer, bu sayılı günler de yel gibi geçer. Karşılarına bir kale çıkar. O zaman başlarındaki akıllı kadın derki:

— Ey benim kızlarım, oğullarım, kanatlarım, kollarım. Ne günler geçti bu günler de geçecek. Güz köşesini geçtik, burası kış köşesi. Burada biraz dinlenmek ister.

Çocuklar dururlar, ellerindeki kâğıtları okurlar, kimisi yorgunluktan ayağını sarar, kimisi başını yolar, kimisinin sözleri ağzında kalır, kimisinin gözleri faltaşı gibi açılır. Bu kalede onbeş gün otururlar. Onbeş gün sonra yeniden yola koyulurlar. Ay olur gün sanırsın, yol olur dün sanırsın. Şu köşe kış köşesi şu köşe yaz köşesi derken uzaktan bir geçit ve arkasında bir saray görünür. Çocukların içlerinden birkaçı:

— Biz geçen yıl buraya kadar geldik, fakat saraya giremedik, derler.

O zaman başlarındaki akıllı kadın der ki:

— Bu geçidin ne yolu var ne merdiveni, ne penceresi var ne benzeri, Akbacak karabacak bu geçitte belli olacak. Burayı aşarsak o saraya kavuşulacak.

O zaman çocuklar bu akıllı kadına:

— Sözü ağzında çiğneyip durma, bizi tatile kadar avutma, diye sızlanmağa, nazlanmağa başlarlar. Geceler olur yıldızlar saçılır, günler olur çiçekler açılır.

Eeeee çocuklar! Nasıl bizim masal? Eğer hoşunuza gitti ise ve becerebilirsem sonunu Haziran başında anlatırım.

SADIK ÖVET

ki nehir ..... Nehridir. Kuzey Amerikada ..... Dağları vardır.

Harita ..... Amerikadır.

Kıtanın Doğusunda ..... Okyanusu, Batısında ..... Okyanusu vardır. Haritadaki nehir ..... Nehridir. Güney Amerikada ..... Dağları yer almaktadır.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Dünyanın en uzun nehri Missisipi Nehridir.

Amerika Birleşik bir cumhuriyettir.

Amerka ehalisinin çoğu yerl kırmızı derililerdir.

Güney Amerikada mevsim yaz iken Kuzey Amerikada kıştır.

Amerika maden bakımından fakirdir.

Panama Kanalı Kuzey ve Güney Amerikayı ikiye ayırır.

Amerikada evvelce köle olarak çalıştırılan zenciler de yaşar.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 7 —

Plâstik damarları bir kere daha iyice gözden geçirdikten sonra, üst tarafları birbirine ekleyerek tabloya döndü. Buradan belki yüz tane kablo alarak, bunları vücudun muhtelif noktalarına iliştirdi. Sonra gözlüklerini takıp daha evvelce de söylediğimiz «mavi taş» lardan birini aldı. Bunu plâstik vücudun kalp nahiyesine usluca yerleştirdi. Etrafını mavi ve kırmızı renkteki sun'i kan damarlarına bağladı. Heyecanı yatışmışa benziyordu. Bunları yaparken asla eli titremiyor, hiçbir anormal harekette bulunmuyordu.

Atom kalbi plâstik vücuda yerleştirince derin bir nefes aldı. Herşey arzu ettiği gibi normal gidiyordu.

Bosnik'te, Doktor Nole üzerindeki çalışmasını bitirerek yine yanına sokulmuştu. Merak dolu gözlerle efendisinin yaptıklarını seyrediyordu.

Herr Profesör dişlerinin arasından konuştu:

— «Plâstik İnsanlar Ülkesine doğru gidiyoruz; en önemli adımı şu anda attık Bosnik... Göreceksin, neler yapmağa muktedir olacağız... Tablonun sağındaki büyük şalteri kaldır bakalım...»

Bosnik emre itaat eder etmez, ortalığa pis bir koku yayıldı. Bu koku daha sonra yavaş yavaş kayboldu. Herr Profesör, tablonun üzerindeki dört ibreyi hiç sektirmeden takip ediyordu. Kırmızı uçlu ibre sekseni gösterince, onun altındaki sarı düğmeyi çevirdi. Şimdi de plâstik vücuda suni kan dolmağa başlamıştı.

İhtiyar:

— «Bosnik, atom kalbi de çalıştır!» emrini verdi.

Bu sefer, yüzü korkunç olan yardımcı bir sevinç çığlığı atarak tablonun üstündeki küçük şalteri ortaya getirdi. Birkaç saniye hiç nefes almadan beklediler. Kan normal devretmeğe başlamıştı.! Bakalım Atom kalp'te ayni şekilde normal olarak çalışacak mıydı? Bu bekleyiş ikisine de çok uzun geliyordu...

Tamam, olmuştu... Kalp tıkır tıkır çalışıyordu ve bu tıkırtı asırlar boyu devam edecekti.

Herr Profesör mırıldandı:

— «Doktor Nole'yi yeniden yaratıyoruz Bosnik...»

Bosnik efendisinin sözlerini tekrarladı:

— «Doktor Nole'yi yeniden yaratıyoruz!»

Atom kalp istedikleri gibi çalışıyor, plâstik vücudun damarlarında sunî kan arzuladıkları gibi deveran ediyordu. Şu gözle görülmesi çok müşkül olan mavi taş ne mucizeler yaratıyordu...

Herr Profesör, Doktor Nole'nin yattığı masaya döndü. Eline çift bisturi alarak, boyun damarlarını dışardan yokladı. Yine müşkül bir meseleye kalkıştığı suratının çizgilerinden belli oluyordu.

Bosnik onu uzaktan seyretmekteydi.

İhtiyar âlim, bisturileri biraz daha sertçe batırarak, doktor Nole'nin boyun liflerini, daha sonra da damarlarını meydana çıkardı ve bunu yaparken de, masanın altındaki bir düğmeyi çevirmeyi ihmal etmedi. Zira bu düğmeden geçen elektrik sayesinde vücut-

KISSADAN HİSSE

ONU ANCAK ALLAH SORAR

Hazırcevaplığı, nüktedanlığı ile tanınmış bir adamdı. Bir Ramazan günü, devrin zenginlerinden birisinin evine çağırıldı. İftardan sonra biraz hoşbeş edildi. Ve söz dönüp dolaşıp, oruca geldi. Zengin olduğu kadar, kibirliliğiyle de tanınmış olan evin beyi, orada bulunan herkese, ramazanda kaç gün oruç tuttuklarını, kaç gün tutmadıklarını sordu. Herkes, beyi kızdırmamak için, bir cevap veriyordu...

Sıra bizim nüktedana geldiği zaman, zengin bey ona da, herkese sorduğu suali sordu:

— «E... söyle bakalım, senin de borcun var mı?»

Adam ezile büzüle, yüzünde müstehzi bir ifade: «Var efendim,» diye cevap verdi.

— «Nekadar?»

— «Mahalle bakkalına yüz lira borcum var!...»

Evin beyi çok kızmıştı.

— «Bunu sormuyorum, be adam,» diye gürledi. «Oruç borcunu soruyorum oruç borbunu!...»

Efendinin bu hiddeti, öbürkünü daha ziyade güldürdü. Tatlı tatlı «A efendim,» dedi, «Kusurumu bağışlayın ama, oruç borcunu ancak Allah sorar. Sizin soracağınız işte bu borçtur...»

Kul ile Allahın arasına hiç kimse giremez. Hem hiçbir zaman onu akıldan çıkarmamak lâzımdır ki, «Her koyun, kendi bacağından asılır...»

— «Biliyorum Herr Profesör...»

— «Damarları dikerken bir yandan da o yeni sıvıyı deneyelim. Belki böylece daha iyi bir neticeye doğru gidebiliriz...»

— «Emredersiniz efendim»

Eller yeniden çalışmağa başladı. Herr Profesör Doktor Nole'nin kafasını, hazırlamış olduğu plâstik vücudun üst tarafına dikkatle yerleştirdi. Donuk damarlar yavaş yavaş açtı, aşağıdaki boyuna ait damarların üzerine getirdi. Kan dolaşımını temin eden şalteri durdurdu. Artık ellerinin hareketini takip etmeğe imkân kalmamıştı. Damarları birbirine dikiyor, Bosnik'te evvelce aldığı talimata uyarak bunların üzerine ilk defa denedikleri sıvıyı sürüyordu.

Damarların dikilmesi, sinirlerin eklenmesi, liflerin bağlanması belki onbeş dakika bile sürmemişti. Şimdi masanın üzerinde Doktor Nole'nin başını taşıyan plâstik bir vücut yatıyordu!

Şalterler tekrar indirilip kaldırıldı, tablo üzerinde evvelce yapılan işlemler yeniden tekrarlandı. Ve iki kafadar bu sefer çok daha büyük bir merakla beklemeğe koyuldular. Neticeden emin olmakla beraber, yine de kuşkuları vardı. Gerçi Doktor Nole'nin taki kan yalnız boyna kadar gelip oradan dönüyor, böylece ölümü önlüyordu. Bu makineler, bütün bu aletler Herr Profesörün kendi icatları idi. Onlarla iftihar ediyordu.

Damarları kestikten sonra, bunların uçlarına siyah bir mayi sürüp kapattı. Başı bedenden ayırıp eline aldı. Dikiş yerlerini iyice tentürdüyotladıktan sonra, bütün kafayı soluk renkteki başka bir sıvının içine daldırıp çıkardı. Artık ıslık çalıyordu sevincinden. Doktor Nole'nin elinde duran başını okşadı:

— «Güzel günlere doğru gidiyoruz aziz meslekdaşım!» dedi. «Şimdi sana atom kalbi ile çalışan yepyeni, yıpranmaz bir vücut kazandıracağım...»

İkinci defa plâstik vücudun bulunduğu masanın yanına geldi. Tabloyu gözden geçirdi. Herşey normalin üzerinde çalışıyordu.

Bosnik'e döndü:

— «Baştaki damarları, plâstik vücuttaki damarlara tıpkı normal insanda olduğu gibi ekliyeceğiz...»

Bosnik başını salladı:

kalbine zerkedilen mayi onu yaşatmıştı; beyin sağlam ve normaldi ama, sunî kan ile bakalım arzu edildiği şekilde çalışabilecek miydi? Şüphelenmekte hakkı vardı Herr Profesör'ün. Zira bazan işler yolunda gitmiyor, kafa değiştirildikten sonra, beyin sunî kan la istenilen şekilde çalışarak randıman vermiyordu.

Şayet şimdi de böyle olursa, bütün ümitleri bir anda yıkılıp gidecekti. Yapılması gereken herşey yapılmış olduğu için, artık beklemekten başka işleri yoktu. Elektrik akımı vazifesini yapıyor, Atom kalp normal işliyordu. Kan yukarıya kadar çıkıp deveran etmeğe başladığı anda, mesele halledilmiş olacaktı.

Bir ara Bosnik'in sesi duyuldu:

— «Keşke yalnız beyni alıp, kafayı yine Doktorun eski vücudunda bıraksaydık Herr Profesör...»

İhtiyarın kaşları çatıldı, keçi sakalı titredi:

— «Sana nasıl hareket etme gerektiğini soran yok Bosnik. Zaman zaman küstahlaşıyor ve haddini aşıyorsun... Böyle giderse aramız açılacak. Düşünsene bir kere, Doktor kendine gelip, bizimle birlikte yaşamağa başladığı vakit elbette aynanın karşısına geçerek suratına bakacak değil mi? O beyin, o hücreler yıllardır gördükleri yüzü bulamayınca doktorun kötü bir hareket elbette şaşıracaklar; belki de yapmasına sebep olacaklar...

(Devamı Gelecek Sayıda)

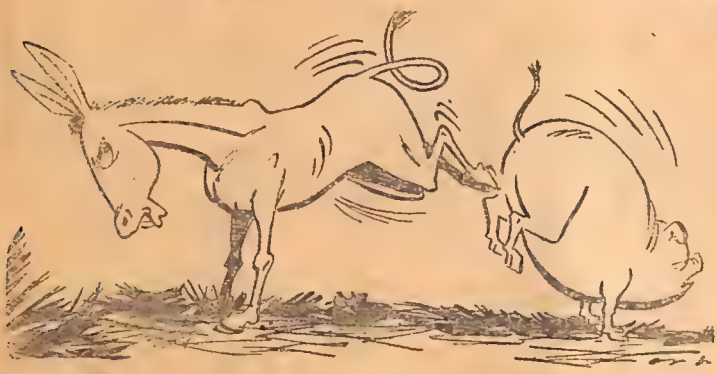

Eşeğe Kafa Tutan Domuz

Bir eşekle bir domuz münakaşa etmişler ve aralarında bir rekabet doğmuştu. Domuz kuvvetli dişleriyle övünüyor, kendi kafasını eşeğinkiyle mukayese edince, kendine olan güveni bayağı artıyordu. Bir kavgada eşeği kolayca yeneceğini düşünüyordu. Nihayet kavga edecekleri gün de geldi. İki düşman biribirlerine ihtiyatla yaklaştılar. Domuz hasmının üstüne bütün süratiyle gitmeğe başladı. Bunu gören eşek yan döndü, domuzun ağzına bütün kuvvetiyle çiftelerini indirdi. Domuz şöyle bir sallandı ve arka üstü perişan yuvarlandı.

(UMMADIĞIN TAŞ BAŞ YARAR.)

Sivrisinek ve Boğa

Hava o kadar sıcaktı ki, iri yarı bir boğa serinlemek için hızlı akan bir dereye girdi. Çok geçmemişti ki bir sivrisinek vızıldayarak geldi, boğanın boynuzları arasına yerleşti.

— «Sevgili dostum,» diye Sivrisinek çıkarabildiği en fazla vızıltıyla konuştu, «seni rahatsız etmek istemem. Eğer ağır geliyorsam hemen söyle, şu dere kenarındaki ağacın üstüne çıkarım.»

— «Kalman veya gitmenin benim için bir farkı yok,» diye cevap verdi, boğa: «Hele bir de şu vızıltın olmasa, varlığından bile haberim olmayacak.»

BAZI KİMSELER KENDİLERİNİ OLDUKLARINDAN BÜYÜK GÖRÜRLER.

PUL Köşesi

MANİSA MESİRE BAYRAMI HATIRA SERİSİ

P.T.T. İdaresi her sene yapılan Manisa Mesir Bayramı için bu yıl bir hatıra serisini tedavüle çıkarıyor. 17 Nisan 1960'da çıkacak olan bu pullar dört adettir.

Bu pullardan Manisa Timarhanesini gösteren ve 750 bin adet basılan zeytuni renkteki pul 40-5 kuruşluk, yine ayni resmi gösteren ve ayni tirajda olan eflatun renkli pul da 40-5 kuruşluk, Manisa Sultan camiini gösteren şarabi renkteki 90-5 kuruşluk pul da 750 bin baskılıdır. Dördüncü pul da ayni baskıdadır ve Merkez Efendi minyatürünü göstermektedir, çok renklidir, 105-10 kuruş değerindedir.

Güzel Sanatlar Matbaasının İstanbul Şubesinde, Ofset usulü ile basılan bu serinin dört pulu 300 kuruş kıymetindedir. Pullar yıl sonuna kadar tedavülde kalacaktır.

Çoban Köpeği ve âdî köpek

Yaşadığı köyü hırsızlara karşı koruyan cins bir çoban köpeği bir gün yavrusunu yanına almış, kırda gezitiye çıkmıştı. Ortalıkta ne kadar cins olmayan adî köpekler varsa hepsi bir araya geldi ve çoban köpeğine ve yavrusuna avazları çıktığı kadar havladılar. Çoban köpeği hiç istifini bozmuyordu ama yavru çok sinirlenmişti. Babasına döndü neden kendilerine havlayan köpeklere bir cevap vermediğini sordu.

Bu suale cins çoban köpeği: «Eğer bu adi köpekler olmasaydı benim asaletim nerden gelecekti,» diye cevap verdi.

ASALET KENDİ KENDİNİ MÜDAFAA EDER.

YILDIRIM KAPTAN

ÖLÜM ARABASI !

BİRLEŞMİŞ GEZEGENLER ATOM KOMİSYONU DÜNYA ÜYESİ ERİK DRUMOND'UN HAYATI TEHLİKEDE İDİ. YILDIRIM KAPTANDA ONUN HAYATINI KORUMAĞA MEMURDU

1960 - 16

KONUŞMAYI BIRAKTA HIZLI GİDELİM, TOPLANTIYA GEÇ KALACAĞIZ..

DİKKAT! OTOMOBİL GELİYOR!

BENİ ÇİĞNEMEK İSTEDİ!

GÖRDÜN DEĞİLMİ? KASTEN ÜZERİME DOĞRU GELDİ.

BEN ŞİMDİ YAKALARIM.
HAYIR!

KALBİM ÇOK FENA, ÇABUK CEBİMDEKİ HAPLARI AL

YILDIRIM! NE OLUYOR?.

PENCEREMDEN OLANLARI GÖRDÜM, OTOMOBİL SİZİ ÇİĞNEYECEKTİ.
ACABA ARABANIN NUMARASI KAÇTI?.

O KADAR HIZLI GİDİYORDU Kİ HAYRET!

HEMEN KALKMAYIN BİRAZ DİNLENİN.
BENİM İŞİME KARIŞMAYIN, LÜTFEN KENDİ İŞİNİZE BAKIN!

SEN OLMASAYDIN, BEN ŞİMDİ PARAM PARÇA OLMUŞ, ÖBÜR DÜNYAYI BÖYLAMIŞTIM. YILDIRIM !.

SENDE İNANDIN-YA, BENİ ÖLDÜRMEK İSTEDİKLERİNE !.

HAYDİ ARTIK BURADA DURMAYALIM, EPEYCE GEÇ KALDIM .

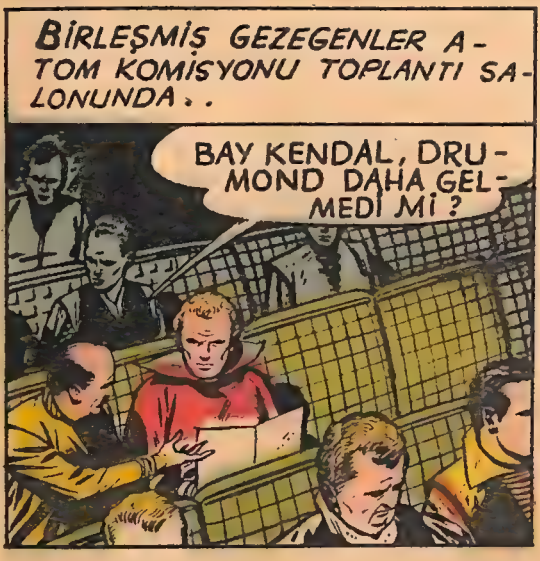
BİRLEŞMİŞ GEZEGENLER ATOM KOMİSYONU TOPLANTI SALONUNDA . .
BAY KENDAL, DRUMOND DAHA GELMEDİ Mİ ?

EVET GELMEDİ, BELKİDE ARTIK HİÇ GELMEYECEK!

DRUMOND'LA YILDIRIM KAPTAN, TOPLANTI BİNASINA GELDİLER.

DOSTUMUZ KENDAL, ONUN YANINA GİDELİM .
DRUMOND HA !
TANIŞTIRAYIM, EMNİYET TEŞKİLATINDAN, BAY YILDIRIM... ATOM KOMİSYONU ÜYESİ BAY KENDAL
MEMNUN OLDUM .
DEMİN BENİ GÖRÜNCE PEK ŞAŞIRDI KENDAL, BU TOPLANTIYA GELECEĞİMİ ÜMİT ETMEDİNİZ Mİ ?
YOK.. HAYIR... BENİ ŞAŞIRTAN ŞEY..
MUHTEREM ÜYELER !. SİZE ÇOK ÖNEMLİ BİR HABERİM VAR ! .
2031 SENESİNDE KULLANILMASI BÜTÜN EVRENCE YASAK EDİLEN ATOM, HİDROJEN VE SIFIR BOMBALARININ KONTROLUNU YAPAN TEŞKİLÂTA GEZEGENLER ÜYEDİR .
GELECEK SAYIDA
DÜŞEN HEYKEL !

UÇAN ÇOCUK

UÇANÇOCUK BİR ARALIK BABASININ SÖZÜNÜ DİNLEMEMİŞTİ JONATAN KLARK ONA CEZA VERMEYİ DÜŞÜNÜYORDU..

ERTESİ GÜN BABASI BİRŞEY DÜŞÜNDÜ.

BABACIĞIM BUGÜN ARKADAŞLARLA MAÇIMIZ VAR. SEYRETMEĞE GELECEK MİSİN?

HAYIR! VE SENDE ***GİTMİYECEKSİN!*** SENİ CEZA OLARAK ODANA KAPATIYORUM!.

89

SAKIN ***İNSAN-ÜSTÜ*** GÜCÜNÜ KULLANIP, KAPILARI PENCERELERİ DELİP DIŞARIYA ÇIKMA!

O HALDE NE YAPMALI?

YERİ DELME DEMEDİ YA. BENDE ONU YAPARIM.

ÇAAT!

BİRAZ SONRA JONATAN OĞLUNU KIRDA GÖRDÜ.

OYUN ARASINDA ARKADAŞLARA BAZI ***HÜNERLER*** GÖSTEREYİM. HAVAYA ATTIKLARI TAŞLARI HAVADA TUTAYIM.

A.. A.. A.. TAŞLAR DÜŞMEDEN HAVADA DURUYOR. DEMEK UÇANÇOCUK BURAYA GELMİŞ!

ERTESİ GÜN

BUGÜN HAFTALIĞIMLA, BİR MODEL UÇAK ALACAĞIM BABA.

BUSEFER SANA CEZA OLARAK HAFTALIKTA VERMİYECEĞİM. ANLAŞILDI MI?

OGECE KLARK **UÇANÇOCUK** KILIĞINA GİRDİ . .

ŞU **ENDER** BALIĞI TUTUP, ŞEHİR AKVARYUMUNA GÖTÜRDÜĞÜM ZAMAN, HAFTALIK PARAYI NE KADAR RAHAT KAZANDIĞIMI BABAM BİR GÖRSE.

BABASININ DÜKKÂNINDA . . .

BABACIĞIM, BEN HAFTALIĞIMI KENDİM KAZANARAK **MODELUÇAĞI** ALDIM BİLMEM BEYENECEKMİSİN ? .

DEMEK, OĞLUMU YİNE CEZALANDIRAMADIM.

BABA YALNIZ KALINCA . .

HA . . BU GÜZEL ! BU HOKKABAZLIK ALETLERİ İLE BU AKŞAM HEM MİSAFİRLERİ EYLENDİRİR VEHEMDE KLARK'I CEZALANDIRIRIM.

HOKKABAZ TAKIMLARI

O AKŞAM . . .

ŞU HOKKABAZLIK KİTABINI BİR DAHA KARIŞTIRMALIYIM.

BABAM NEYAPIYOR ORALARDA ? TAMAM, ANLADIM ! YENİ BİR CEZA HAZIRLANIYOR !

OGECE BABA KENT MİSAFİRLERİNE SON HOKKABAZLIĞI GÖSTERMEĞE HAZIRLANIYORDU.

SAYIN ARKADAŞLAR, ŞİMDİ KLARKIN ELLERİNİ ŞU MERDİVENİN TRABZONUNA KİTLİYECEĞİM. SONRA BİR İŞARETLE KURTARACAĞIM!

OKUS .. POKUS .. DERKEN BELLİ ETMEDEN, PARMAKLARIMIN ARASINDAKİ ANAHTARI, ŞÖYLECE PANTOLUMUN PAÇASINA DÜŞÜRÜRÜM.

BABA HOKKABAZLIĞA DEVAM EDER..

OKUS.. POKUS.. DERKEN KLARK'IN ELLERİ KENDİLİĞİNDEN ÇÖZÜLECEK... ONE ?. HOKKABAZLIĞIM BURADA İŞLEMİYOR GALİBA..

HAH..HAH... BECEREMEDİN! JONATON KENT KELEPÇENİN ANAHTARINI KAYBETTİN GALİBA.. BU NUMARAYI BENİM OĞLAN DAHA İYİ YAPAR!

SANKİ ANAHTARI KAYBETMİŞİM DE. ARIYORMUSUM GİBİ YAPAYIM KLARK, MİSAFİRLERİN ÖNÜNDE İNSAN-ÜSTÜ GÜCÜNÜ KULLANIP KENDİNİ KURTARAMAZ. ORADA BİR KAÇ SAAT KALIP CEZASINI BULUR..

91

ARADA KLARK, HAYRANLARINA İMZA VERMEKLE MEŞKULDU..

BABACIĞIMIN NE YAPACAĞINI ÖNCEDEN FARKETTİĞİM İÇİN BENDE ONA BİR SÜRPRİZ HAZIRLAMIŞTIM.

MİSAFİRLER GITTİKTEN SONRA..

İŞTE GÖRDÜN MÜ BENİ DİNLEMEMENİN CEZASINI.. ŞİMDİ SENİ SERBEST BIRAKACAĞIM.. ONE ? NE OLUYOR!

NE OLACAK BABA BEN GELDİM!

SENİN NE YAPMAK İSTEDİĞİNİ ANLAMIŞTIM. MİSAFİRLER GELMEDEN ÖNCE BENİM YERİME ROBOTUMU ÇIKARDIM.. SENDE ONU KELEPÇELEDİN. ZAHMET ETME CEZALANDIRAMIYACAKSIN.

ANLIYORUM...

BİRAZ SONRA, KLARK ODASINA ÇEKİLİNCE AŞAĞIDA GÜRÜLTÜLER İŞİTTİ..

BÜTÜN KABAHAT SENDE ONU SEN ŞIMARTTIN. MARTA!

KABAHATİ BENİM ÜSTÜME ATMA! ONU BU HALE SEN GETİRDİN!

EYVAH! BENİM YÜZÜMDEN KAVGA EDİYORLAR

KAVGA GİTTİKÇE KİZİŞTI VE ..

İŞTE BEN EŞYALARIMI ALDIM GİDİYORUM. BUNDAN SONRA SEN KLARK'I DİLEDİĞİN GİBİ TERBİYE EDEBİLİRSİN !.

BENDE KARDEŞİME GİDİYORUM BU EVDE **BİR DAKİKA** DAHİ DURAMAM!

DURUN!. ANNECİĞİM, BABACIĞIM **GİTMEYİN!.** BEN TEK BAŞIMA BURADA NEYAPARIM!

ÇAT!

ÇAT!

92

O GÜZEL YUVAMIZ BOZULDU. HEP BENİM ŞIMARIKLIĞIMIN YÜZÜNDEN OLDU. ONLARI O-KADAR ÇOK SEVİYORDUM Kİ.

ZAVALLI BABACIM. ERKEKLİK GURURUNU KIRDIM. AH.. TEKRAR GERİ GELSELER, HİÇ ŞIMARIKLIK YAPMIYACAĞIM..

SİZLERİ NEREDE BULABİLİRİM?

A.. A.. GERİ DÖNDÜLER!

EVET GELDİK! AMA ZATEN GİTMEMİŞTİK. KAPININ DIŞINDA SENİN YAPTIKLARINA PIŞMAN OLMANI BEKLİYORDUK. İŞTE SANA **CEZA!**

HAKLISIN BABA. SENİN HER DEDİĞİNİ DİNLEYECEĞİM. ŞİMDİ GİDİP O-DUNLARI YARACAĞIM..

BİZİM HER SÖZÜMÜZ SENİN İYİLİĞİN İÇİNDİR OĞLUM!

GELECEK SAYIDA
UÇAN ÇOCUĞUN ASIL ANNESİYLE BABASI

KURBAĞA

Kurbağalar birçok cinstir. Başlıcası su kurbağasıdır. Bunlara çokluk sulak yerlerde, dere kenarlarında rastlanır. Uzaktan farketmek zordur. Çünkü rengi bulunduğu yerin rengine uygundur. Yeşilimtrak ve siyah lekeli olur. Sırtlarında boydan boya üç sarı çizgi vardır. Karnının rengi beyaza çalar sarıdır. Böylece rengi bulunduğu yerin rengine uymasından ötürü, düşmanları onu kolayca farkedemezler.

Art ayakları sıçramağa çok elverişlidir. Uzun ve adalelidir. Bunları gerer ve yay gibi kullanarak kendini ileri atar. Bir sıçrayışta bir metre kadar gidebilir. Art ayak parmaklarının arası bir zarla kapalı olduğu için bunları kürek gibi kullanarak gayet kolay yüzer. Ön ayakları zayıftır. Dört parmaklıdır. Bunları birbirine bağlayan zar yoktur.

Kurbağa yiyeceğini suda ve su kenarlarında arar. Çokluk sinek, böcek, örümcek, salyangoz, küçük balıklarla beslenir. Bu hayvanları nasıl avladığını hiç duydunuz mu? Bakın ben size anlatayım: Kurbağa yiyecek aramadan önce, bulunduğu yerin tehlikeli olup olmadığını anlayınca hemen suyun yüzüne çıkar. Bir kenara çekilerek av beklemeğe başlar. Dikkatle etrafı dinler, iri gözlerile her yeri kolaçan eder. Suda yüzen sineklerden, böceklerden yahutta balıklardan birini gözüne kestirir kestirmez, yıldırım gibi bir sıçrayışla avının üzerine atılır.

Dili normal büyüklüğünden dört misli uzayarak dışarı fırlar. Damağı yapışkan bir sıvı çıkarır. Dili damağına sürünürken bu sıvıya bulaşır. Avının üzerine atılınca, dilini ona dokundurur. Hayvan yapışkan hale gelen dile yapışır. Dilini içeri çekerek avını ağzına alır. Üst çene kemiğindeki ve damağındaki küçük ve arkaya doğru çevrik dişlerle bu avı sıkıca tutabilir. Kurbağa çok oburdur. Rastgeldiği şeyi yer. Çokluk balık yumurtalarına belâ olan böcekleri yediği için de faydalıdır.

AŞIK ÖMER Kimdir?

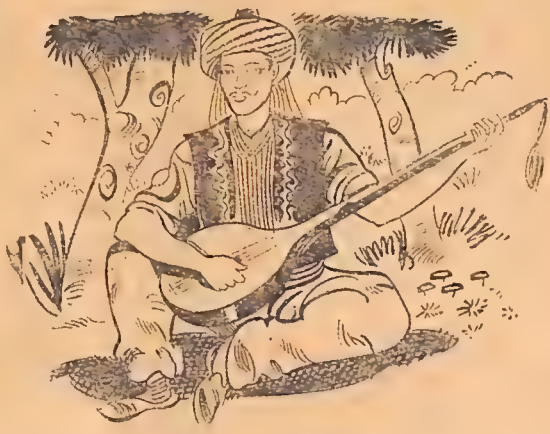

Ünlü halk şairlerimizdendir. Doğumu ile ilgili kesin bir bilgi elimizde yoksa da, Aydınlı olduğu ve Yeniçeri Saz Şairi diye tanındığı bir gerçektir. Askerlik ödevinde Rumelide yapılan seferlere katılmış, savaş arkadaşlarına cesaret verici şiirler okumuştur.

Yazılarına bakanlar, onun düzgün bir tahsil görmediğini, fakat doğuştan şair ve sanatçı olduğu anlaşılır. Bâzı deyimleri Divan Şairlerini imrendirecek kadar özlü ve güzeldir. Divanı basılmıştır. Anadolu'da hâlâ şöhreti yaygın ve şiirleri dilden dile söylenmektedir. Yazma divanının oldukça büyük olduğu ve bir nushasının bugün Konya'da, Mevlâna kütüphanesinde bulunduğu bildirilmektedir.

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

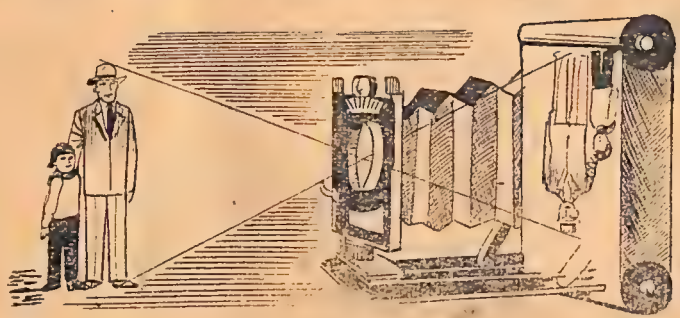

FOTOĞRAF MAKİNESİ

Fotoğraf makinesiyle «ışıklı yazılar» yazarız. Fotoğraf kelimesinin ifade ettiği mâna budur. Foto Yunanca'dan gelen bir kelimedir, ışık demektir. Graf da yine Yunanca'dan gelir ve yazı demektir. Işık merceklerden karanlık bir odaya girer, film veya cam bir levha üzerine düşer. Bu filmin veya cam levhanın üzerine, üzerlerine düşen ışıkları değiştirmeğe yarayan kimyevi bir maddeyle kaplıdır. Bu madde ışıkları resim haline sokar. Bütün makinelerin esasını bu olan meydana getirir. Hepsinin ışıkları yansıtacak mercekleri, ışığı toplayacak bir mihrik noktası, ışığın miktarını kontrol eden bir kapak ve resmi alınan şahsın pozunu görmeğe yarayan bir aynaları vardır. Film veya cam levha yıkandıktan sonra develope etmek lâzımdır. Böylece resmin negatifi ortaya çıkar

Küçük Mirasyedi

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

— 2 —

Ahmet iki kovayı almış, bahçe kapısından çıkmıştı. O yirmi iki yaşındaydı. Bir dokuma fabrikasında haftalıkla çalışıyordu. Haftada yüz lira alır, yetmiş beşini Besime teyzeye verir, yirmi beşiyle sigara alırdı. Artanla da çay içiyordu. Ama bazen ikramiye filân alırsa buparayı vermez, kendi tıraşına, elbisesine, çamaşırına harcardı.

Besime teyze onun hiç birşeysi değildi. Ama altı yaşındayken anasız babasız kalmış, Besime teyze onu yanına almış on sekiz yaşına kadar ona bakmıştı. Şimdi evin en yaşlı çocuğu o idi. Eğer Besime teyzeyi dinleyip de liseyi okusaydı muhakkak subay olacak, şimdi şıkır şıkır yıldız takacaktı.

Ama o, o da Besime teyzenin zoru ile, ortayı güçlükle bitirmiş, sonra askere gitmiş ve altı ay önce gelmiş, Besime teyzenin yardımı ile bir dokuma fabrikasına girmişti. Orada çalışıyordu.

Onun evdeki işi sabah, akşam ikişer dönüm su getirmekti. Evdetulumbalı bir kuyu vardı ama suyu pek içilemiyor, yemeğe de konmuyordu. Ahmet suyu getirinceye kadar dışarıda biraz oyalanır ve sigara içerdi. Yirmi iki yaşına gelmişti ama bir kere bile Besime teyzenin yanında sigara içmemişti.

Sevimle Fikret onbir onikişer yaşlarında iki kızdı. Onlar sofranın toplanmasına yardım eder, bulaşık yıkarlardı.

Ötekilerin içinde okula gidenler hemen yukarıdaki büyük odaya çıkar, herkes kendi yerine oturur, çantasını açar, yatma vaktine kadar çalışır, bazen Ahmet ağabeylerine akıllarının ermediği birşeyi sorarlardı. Hemen her akşam Ahmet Ağabey:

— Çocuklar gözünüzü açın, derdi. Eğer ben Besime teyzeyi dinleyip okumaktan yılmasaydım şimdi subay olacaktım. Sakın derslerini biriktirmeyin. Ah bugünkü aklım olsa, hiç öyle yapar mıydım?

— Çocuklar gözünüzü açın... Eğer ben Besime teyzeyi dinleyip okusaydım...

Besime teyze yetmişine gelmiş kimsesiz bir kadındı. Genç yaşında kocası ölmüş, akrabasından bir kul kalmamış, çok istedikleri halde evlenmemiş, kendisini kimsesiz çocukları büyütmeğe vermişti.

Evde kendisinden başka tamam on kişi vardı. Bu zamanda bu on kişi ne ile geçinir? Onların karınları doyacak sırtlarına iyiden kötüden birşeyler giyecek, okula gidecekler. Bunların hastalıkarı sağlıkları olur, bayram, seyran gelir,bunun yazı var, kışı var. Herkes bir iki çocuğunu geçindirmekten acizken, bir taraftanon para geliri olmıyan Besime teyze bunlara nasıl bakıyor?

Bazen komşulardan biri:

— A Besime hanım, yine yanına bir çocuk almışsın. A-yol senin böyle elin çocuklarına bakacak iratların mı var? Neye başına derdi satın alıyorsun? derlerdi.

Besime teyze herkese ayni cevabı veriyordu:

— Allah yardım eder. Şimdiye kadar ben öksüzlerimi bir gece aç yatırmadım.

Onun öksüzleri, teyimleri birbiriyle hiçbir zaman kavga etmez, dövüşmezlerdi. Çocukluk bu. Aralarında anlaşmazlıklar elbette ouyor ve bazen saçsaça, başbaşa geliyorlardı ama bu kavgalar hemen kendi aralarında çarçabuk halledilir, çabucak barışmak lûzumunu anlar ve bir daha böyle birşey yapmamağa çalışırlardı.

Onlar okullarında da uslu ve çalışkan çocuklardı. Hem de hepsinin yanaklarından kan damlardı.

Bazen onlara misafir de gelirdi. Zaten komşu çocukları onlara misafir gitmeğe bayılırlardı. Çok defa komşulardan biri Besime Teyzeye gelir ve rica ederdi:

— Benim sıskayı bana gön-

dereyim mi? Vallahi aç. Dünyanın çeşidini önüne koyuyoruz, lokmalar ağzında büyüyor. Yutamıyor. Hepimiz ayrı söylüyoruz. Kalabalık arasında belki birşeyler yer.

Besime teyze misafir çocuk için sofraya bir tabak daha koydurur, onun da boynuna bir peçete bağlatır, onun da tabağına Allah ne verdiyse konur ve evinde pirzoladan bucak bucak kaçan, kompostoları ağzına koymayan çocuk orada kuru fasulyeyi, pirinç lâpasını, tatarböreğini kıtlıktan çıkmış gibi yerdi.

Anneler bu misafirlik için para vermeğe kalkarlarsa Besime teyze:

— Onbir kişinin yediği ile oniki kişi de olur, derdi. Para ile yemek arıyorsanız lokantaya gidin.

Birgün, mahallenin en zengini olan bir ailenin çocuğu da kaçıp onlara gelmiş, yemeğe kalmış ve evine gidince ortaya bir mesele çıkarmıştı.

— Anne, Besime teyzelerde sulu pilâv vardı. Öyle tatlı ki. Sen de ondan yaptırsına.

— Sulu pilâv da ne? Çorba mı?

— Çorba değil.

— Ya nasıl şey o?

— Çorba da değil, pilâv da değil. Kaşıkla yeniyor.

— İnsan yediğinin adını bilmez mi?

— Bizde hiç pişmiyor o. Hem de, şey. Hani ahçı bazen kabuğunu soyup ince ince doğrarken ağlıyor ya, işte onunla yeniyor.

— Ahçıya ne olmuş da ağlıyor?

— Aman anne sen de hiç anlamıyorsun. Ahçıya birşey olmamış. Onu doğrarken ağlıyor.

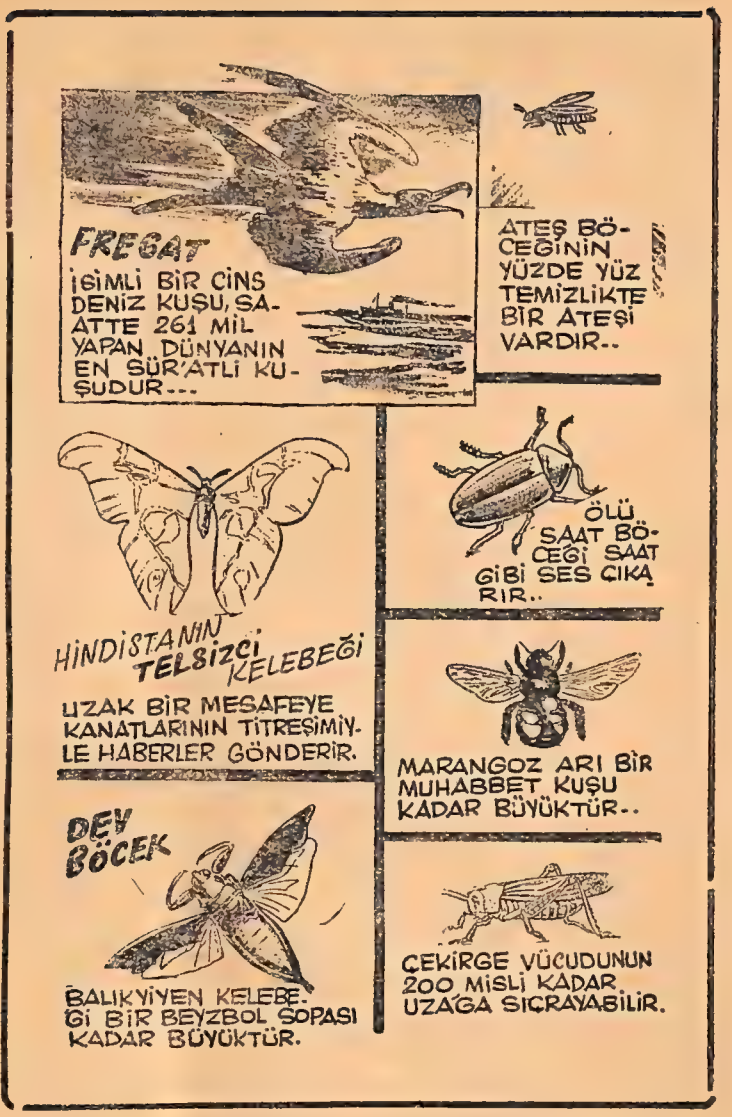

— Şuna soğan desene.

— Ha, sahi soğan. İşte onunla beraber yeniyor.

— Sen çiy çiy soğan mı yedin?

— Elbette yedim. Öyle tatlıki.

— Bakalım yemekte getireyim de ye.

— Yerim ama o sulu pilâvla yenir.

Hizmetçi Besime teyzeye kadar giderek çocuğun ne yediğini sormuş, evde hemen lâpa pişirilmiş, fakat çocuk bir kaşık almış, yarısını bile yemeden bırakmıştı.

— Ben bunu yemem anne. Onları nlâpası çok tatlı. Bizim ahçı yapamıyor.

Keramet yemekte değil, Besime teyzenin evindeki kalabalıkta ve yemek havasındaydı. Bunu komşular da bildikleri için, kadına yük olmasından utandıkları halde çocuklarını yolluyorlardı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Mecmuamızda tefrika edildiği zaman heyecanla okuduğunuz

OĞUZ ÖZDEŞ'İN

Dağ Başını Duman Almış

Romanı, yeniden resimlenmiş olarak dört renkli kapak içinde kitap halinde basılıyor.

DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ, Türk Milletinin ölmezliğine inanı sarsılmayan ve İstiklâl Savaşı'nı kanı ve canı pahasına yazan adsız kahramanların romanıdır.

PEK YAKINDA ÇIKIYOR. BEKLEYİNİZ!

ÇOCUK KAHRAMANLAR

BÖLÜK KURTARAN ÇOCUK

KÜÇÜK AHMET

İstiklâl Harbi'nin çetin günlerinden biri. Biz geri çekiliyor, düşman da arkamızdan ilerliyordu. 29. Piyade Bölüğümüz için oldukça fena bitecek bir gündü bu. Çekilirken verdiği kayıplar yetmiyormuş gibi üstelik, dar bir vâdiden ilerledikleri sırada hem diğer birliklerimizden geri kalmışlar, hem de atik davranan düşman tarafından sarılmışlardı maalesef. Bölüğümüz için tek kurtuluş çaresi vardı:

Ne yapıp yapıp önde giden birliklerimize kuşatıldıklarını haber vermek...

Düşman sayıca o kadar üstün ve bölüğümüzün yeri savaşmak için o kadar elverişsizdi ki, bu durumda düşmanı yarmağa çalışmak yüzlerce kahraman Türk'ün boşu boşuna intiharı olacaktı muhakkak.

İşte, ileri görüşlü bir asker olan bölük kumandanı da bu yüzden yapılacak tek işin, yegâne kurtulus çaresinin ilerdeki birliklerimizi durumlarından haberdar etmek olduğunu söyledi emrindeki subaylara. Dakikalarca durumlarını münakaşa ettiler. Herkes bir fikir atmıştı ortaya. Fakat nihayette kumandanlarının fikirlerini kabullendiler. Kurtuluşun ilerdeki birliklerimizi yardıma çağırmakta olduğuna hepsi de inanmışlardı.

Bütün mes'ele düşmanın içinden geçip haber verebilmekteydi. Buna muvaffak olunduğu takdirde, geriye dönen birliklerimizle bölüğümüz arasında kalacak düşmanın son ferdine kadar yok edilmesi işten bile değildi.

Kumandan, bütün imkânsızlıklara rağmen subay arkadaşlarile beraber öndeki birliklerimize haber götürecek askerleri seçerken korktuğu tek şey imdat kuvvetinin vaktinde yetişememesi ihtimaliydi sadece. İşte tam bu sırada ince bir çocuk sesi duyuldu:

«Kumandanım, bu işi ben yaparım.»

Herkes, «bu ince ses de nerden çıktı» der gibilerden başlarını sesin sahibine çevirdi.

Bu, daha birkaç gün önce, köyleri düşman tarafından yakıldığı için yola dökülen ve rastladığı bölüğe iltihak eden Küçük Ahmet'den başkası değildi. Kumandan ve diğer subayların şaşkın bakışlarına aldırış etmeksizin:

«Kumandanım, bu işi ben yaparım,» diye tekrar konuştu.

Yüzbaşı: «Ahmet evlâdım» dedi, «hangi işi yapmaktan bahsediyorsun sen?»

«Onümüzdeki birliklerimize vereceğiniz mesajı benden evvel kimse götüremez, Kumandanım. Bu işi başaracağıma, şehit düşmüş babamın üzerine yemin edebilirim.»

«Nasıl yapabilirsin, Ahmet? Ya yakalanırsan?... O zaman kurşuna dizileceğini biliyor musun, yavrum? Düşman bu, hiç insafı yoktur.»

«Kurşuna dizseler ne olur, Kumandanım? Düşmana esir olmak, şehit düşmekten daha mı iyi?»

Kumandanı ve diğer subayların, bu kahraman Türk çocuğunun fedakârlığı, cesareti ve küçük yaşına rağmen ölümü umursamayışı karşısında gözleri yaşlarla dolu dolu oldu.

«Onu demek istemedim, evlâdım. Helâl süt emmiş her Türk çocuğu gibi senin de şehitliği, esir olmağa tercih edeceğini bilmez olur muyum hiç. Fakat sen daha bu vatana lâzımsın. Bırak da, bu işi ağabeylerin yapsınlar...»

«Fakat Kumandanım» derken Küçük Ahmet'in de gözleri yaşlanmıştı. «Asker ağabeylerim düşmana görünmemek için muhakkak ki dağ yolunu tercih etmek zorunda kalacaklardır. Halbuki bu dağ yolu çok uzun sürer. Allah korusun, haberi vaktinde yetiştirememeleri de mümkündür. Fakat ben, çocuk olduğum için bir yolunu bulur, düşmanın içinden geçerek çok kısa bir zamanda öndeki birliklerimize yetişebilirim, değil mi?»

Çaresiz kalan kumandan

Ahmet'in teklifini kabul ettiyse de, işi sağlama bağlamak için askerlerden gönüllü haberciler seçmeği ihmal etmedi gene de. Çünkü Ahmet'in cesur bir çocuk olmasına rağmen böyle büyük bir vazifeyi başarabileceğine emin değildi maalesef.

Ahmet'in anası sessiz sessiz ağlıyor, fakat her Türk kadını gibi biricik oğlunu vatan vazifesinden esirgemiyordu. Hattâ gözyaşlarını içine akıta akıta, «Git, Ahmet'im, git!» diyerekten oğluna cesaret veriyordu üstelik. «Şehit düşen babanın düşmandan intikamını almakta senin de hissen olsun yavrum!...»

Ufak bir emir yazıldı. Ahmet'i yırtık elbisesinin arasına sıkıştırıldı. Sonra Küçük Ahmet gece karanlığında düşman kordonuna doğru ilerledi arkasına bakmadan.

Düşman çemberinin gitgide daraldığı, şanlı bölüğümüzün destanlar yaratarak üstün düşman karşısında, gürüş görmüş kar gibi erimeğe başladığı, yardımdan ümidini kestiği bir sırada gerilerden gürleyen «Allah! Allah!» sesleriyle öndeki birliklerimiz saatlerce dayanan şanlı bölüğümüzün yardımına yetişmişler ve iki ateş arasında kalan düşman birliği kısa bir zaman sonra tek bir ferdi sağ kalmamasına yok edilmiş bulunuyordu.

Askerlerimiz zafer ve kurtuluş sevinciyle birbirlerine sarmaş dolaş olmuş öpüşürlerken bu zaferin en gerçek sahibi Küçük Ahmet bir kenarda anasının boynuna atılmış, hıçkırıklar arasında kesilen sesiyle:

«Babamın intikamını aldım sayılır değil mi, anacağım?» diyordu.

Evet, haberci askerlerin uzak bir yol takibetmeleri yüzünden yetiştiremedikleri ölüm - kalım haberini Küçük Ahmet tam zamanında ve çeşitli hilelerle aldattığı düşman askerlerinin arasından geçerek önde giden birliklerimize yetiştirmiş, 29. Piyade Bölüğünü yok olmaktan kurtarmıştı.

İstiklâl Harbi'ni nasıl kazanabildiğimize hayret edenler, ancak bizleri yakinen tanıdıktan sonradır ki, bu efsanevî muzafferiyetin tesadüfî olmadığına inanabilmişler ve milletimizin en yakın müttefiki olmuşlardır. Çünkü kadını, erkeği, çocuğu ve ihtiyarı ile savaşan, hem de birden fazla, moden silâhlarla donatılmış düşmanlarına karşı tırnakları, süngüsü, baltasıle savaşan bir millet yaratmıştır İstiklâl Harbi'ni. Sadece bir ordu değil...

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Macar B Takımını Yenememiştik

Bundan 28 sene evvel, 17 ve 22 nisan 1932 senesinde, İstanbulda Taksim Stadında yaptığımız iki maçta A takımımız Macar B takımını yenememişti.

17 Nisan 1932 de oynana ilk maçta takımımız ilk devrede çok kötü bir oyun oynadıktan sonra ikinci devrede toparlandı ve Selahattinin bir şutu ile galip duruma geçti ve bu galibiyeti maçın bitmesine 10 dakika kalıncaya kadar muhafaza etti, fakat son dakikalarda yorulan takımımız biri penaltıdan olmak üzere iki gol yiyerek 2-1 mağlup oldu.

Takımımız bu maçı şu kadro ile oynamıştı:

Avni (GS) —Hüsnü (BJK) — Burhan (GS) — M. Reşat (FB) Nihat (Kaptan, GS) Mithat (GS) —Hayati (BJK) Selahattin (İ.Spor) Zeki (FB) Rebii (GS).

Bu maçın rövanşı yine Taksim Stadında 5 gün sonra yapıldı. Bu defa takımımız sahaya değişik bir tertiple çıktı:

Avni — Nihat (Kaptan), Burhan — Cevat (FB) İhsan (Iz.Spor) Mithat — Sait (A. Ordu) Hakkı (BJK) Zeki (FB) Selâhattin, B. Fikret.

Birçoğu alışmadıkları yerlerde oynıyan takımımız bu maçta da iyi bir oyun çıkaramadı. Burhan bir penaltı kaçırdıktan sonra Selahattin ikinci bir penaltıyı gole çevirdi ve ilk devreyi 2-1 bitirdik.

İkinci devrede Avrupanın usta oyuncuları Macarlar futbol bilgilerini gösterdiler ve güzel bir oyunla iki gol daha atarak maçı 4-1 kazandılar.

Millî takımımız Macar B Millî Takımına bu çifte mağlubiyetinin acısını 24 sene sonra çıkardı: 19.2.1956 da Olimpiyat şampiyonu olan Avrupada yenmedik takım bırakmayan o meşhur Macar A takımını 3-1 yendi.

Yazı ve Resim Yarışmamız

BÜYÜK JÜRİ GEÇEN HAFTA TOPLANDI BİRİNCİLERİ ÖBÜR HAFTA İLÂN EDECEĞİZ...

Sevgili Okuyucularımız arasında büyük bir ilgi toplayan YAZI ve RESİM Yarışmamıza iştirak okadar çok olmuştur ki, gelen mektupların yalnız tasnifi haftalarca sürmüştür.

Küçük Jüri tarafından yapılan ilk elemede Büyük Jüri'ye sunulacak yazı ve resimler çokfazlası ayrılmış olduğundan ikinci bir eleme yapılması zarureti doğmuştur. Bu sebepte, gecikme bizden değil iştirakin fazlalığındandır.

Evvelki hafta yapılan ikinci elemeden sonra seçilmiş olan yazı ve resimler BÜYÜK JÜRİ'ye geçen hafta sunulmuş ve kazananlar belli olmuştur. Öbür hafta ilk olarak, yazı ve resim yarışması birincilerini ilân edeceğiz.

EĞLENCE BİLMECE

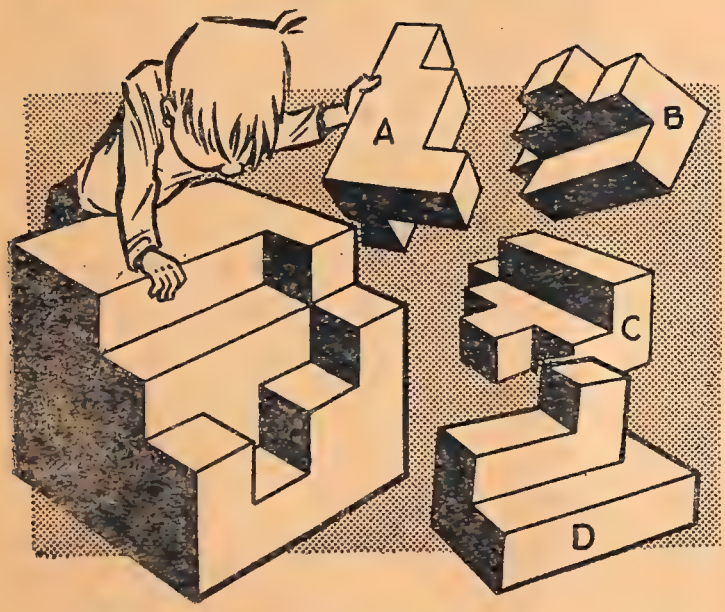

Küçük Özkan, elindeki parçaları muntazam bir şekilde üstüste koyarak bir küp yapmaya çalışıyor. Bütün parçaları koymuş. Yalnız son parçayı bir türlü bulamıyor. Halbuki bunu bulmak okadar zor değil. Şekli şöyle bir incelerseniz, küpün eksik olan parçasını kolayca bulursunnuz... Hadi biraz uğraşın. Bakalım başarabilecek misiniz?

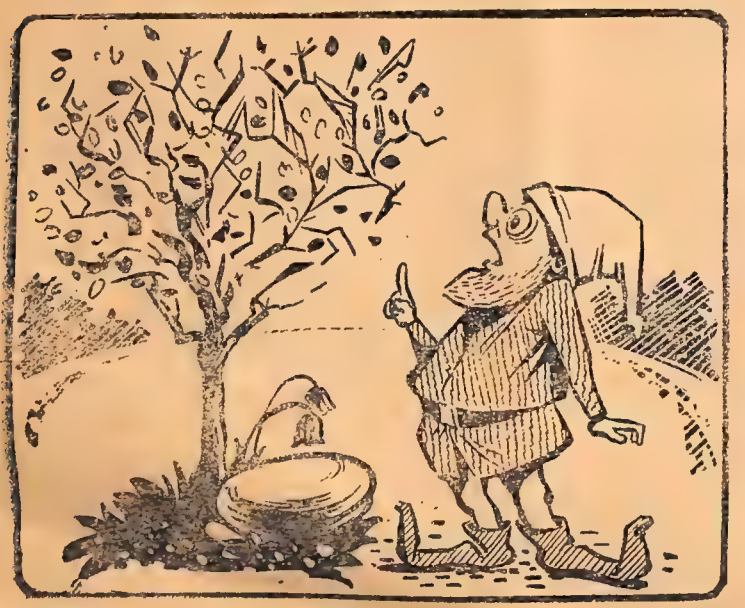

Kendi kendine konuşan insanlara deli derler değil mi? Ama sakın siz Memiş Dayıyı deli zannetmeyin. Zira o kendikendine konuşmuyor. Ağacın üzerindeki bir hayvan arkadaşına birşeyler söylüyor. Eğer resmi iyice tetkik ederseniz, Memiş Dayının kiminle konuştuğunu görürsünüz.

TERSİNEYMİŞ!

Derenin kenarından geçerken bir ses duydu:

— İmdat, imdat!... Cankurtaran yok mu?!... İmdat!...

Sesin geldiği tarafa doğru koştu. Derenin ötesindeki bataklığın kenarında br adam boğazını yırtarcasına haykırıyordu.

— İmdat!... Cankurtaran yok mu?!...

— Ne oldu? Ne bağırıyorsun? diye sordu.

— Aman çabuk yetiş. Bizim arkadaş gidiyor.

— Nerede arkadaşın?

— Dizlerine kadar batağa saplandı!

— Tuh! Ben de birşey sanmıştım. Yürüyüp çıkıversin...

— Hayır, hayır, öyle değil! Yürüyemez! Tersine saplandı!

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 16 CİLT : 1960-8
20 NİSAN 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

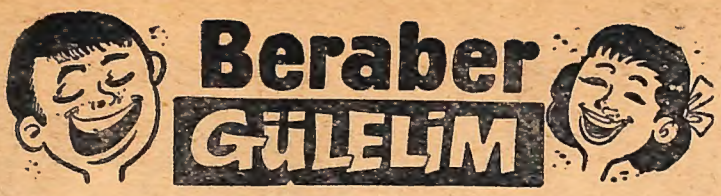

YAZISIZ

AĞZININ TADINI BOZMUŞ

Aysel beş yaşında sevimli bir kızdır. Tatlıları çok sever. Annesinin haberi olmadan parmaklarını vişne ve çilek tatlıları kabının içine daldırır. Fakat annesi tatlıların azaldığını gördükçe Ayseli bir güzel döver.

Geçen gün Aysel:

— Annecğim bana bir dayak çek!... diye yalvardı.

— Niçin kızım: bugün çok uslusun; hem tatlı da çalmadın...

— Dayak yedikten sonra biraz tatlı yiyeceğim. Tatlıdan sonra dayak çok tatsız oluyor da!

BEŞ DUYGU

Öğretmen Demir'e sordu:

— Beş duygumuzdan en kuvvetli olanı hangisidir?

— Dokunma duygusu!

— Ya öyle mi? Nedenmiş bakalım?

— Bu sabah tecrübe ettim öğretmenim. Oturduğum iskemlede bir iğne varmış. İğne gözle görülemiyordu. Burnum kokusunu almayordu, herhalde dilim de tadını duymıyacaktı, sesini de kulağım işitmiyordu ama, bana dokunduğunu acısından anladım.

MUSİKİ ÖĞRETMENİ

Meşhur muski üstatlarından Bethoven gençliğinde şehirde gezerken bir evden bir piyano sesi duydu. Birisi kendi parçalarından birini çalıyordu. Üstat, evin önünde durup parçayı sonuna kadar dinledi. Çalan adam gayet fena çalıyor, eseri berbat ediyordu. Evin kapısına baktı. Şu levhayı okudu:

«Aleksander
Piyano öğretmeni
Saati bir lira»

Hemen kapının zilini çaldı. Biraz sonra Aleksander kapıyı açtı. Üstadı derhal tanıdı.

Bethoven'i içeri aldı. Kahve, şerbet ikram etti.

Üstat biraz dereden tepeden konuştuktan sonra:

— Yoldan geçerken piyanonuzu duydum, dedi. Fakat bazı yerlerde yanlışlıklar yapıyorsunuz. Müsaadenizle o yerleri ben çalayım. Siz biraz dikkat edin.

Aleksander çok sevindi.

— Aman size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum üstadım, dedi.

Bethoven piyanonun önüne oturup çaldı. Bir saat kadar uğraştılar. Nihayet Aleksander doğru olarak çalmağı öğrendi. Üstadın kalbi rahatladı ve çıkıp gitti.

Ertesi gün yine aynı evin önünden geçerken kapıya baktı. Şu levhayı okudu:

Aleksander
Piyano öğretmeni
— Bethovenin talebesi —
Saati üç lira

GÖREMİYORMUŞ

Babası, Oğuz'un yaptığı vazifeye göz gezdirdikten sonra dedi ki:

— Oğlum, bir sayfa içinde ne kadar çok imlâ yanlışı yapmışsın? Dikkat etsene. Üçüncü sınıfta bu kadar yanlış olur mu?

— Öğretmen de öyle söylüyor ama babacığım! Ben okuyorum, okuyorum bir tek yanlış bulamıyorum! Ne yapacağımı şaşırdım doğrusu!

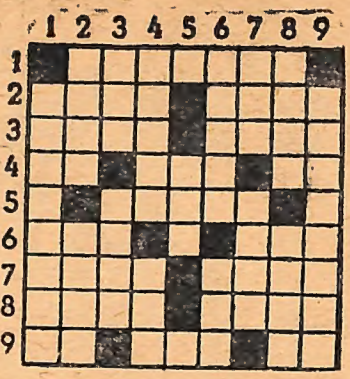

Soldan sağa doğru:

1 — Tayyareden atlamak için lâzım olan. 2 — Siyah, bir deri hastalığı. 3 — Bacak arası, başa giyilen birşey. 4 — Eski Mısırlıların bir Tanrısı, bir peygamber, san'at. 5 — Köpek köpeğe. 6 — Bir göl adı, tersi akıl demektir. 7 — Minarenin başına takılan, ateşin uçan kısmı. 8 — Terci hücum demektir, kanun. 9 — En kısa zaman, tersi arka demektir, kasabın sattığı.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Askerlerin büyük yemek kabı. 2 — Hıristiyanların başı, yüzün üst kısmı. 3 — Bal yapan böcek, öküzün dişisi. 4 — Bir erkek ismi, yenilmiş. 5 — Gümüş. 6 — Bir ay ismi. 7 — Aza, tersi bir çeşit bisiklet gidonudur. 8 — Padişahların imzası, eski zamanın para cüzdanı. 9 — Yeşil yiyecekler.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

■

PASTASINI YEMİŞ

— Alp, neden kardeşin bukadar ağlıyor?

— Yediğim pastadan ona vermediğm için bağırıyor.

— Kendi pastası bitti mi?

— Evet; o pastayı yediğim sırada da yine böyle bağırıyordu.

Meraklı Bahisler

Ne kadar zamandan beri posta güvercini vardır?

Güvercinlerin, uzak mesafelerden sür'atle vatanlarına dönebilme kabiliyetleri çok eski zamanlardan beri bilinmektedir. Yunanlı yazar Pausanias'ın yazdığına bakılırsa, 2400 yıl evvel bir güvercin Olimpiyat Oyunlarının bir zafer haberini, aynı addaki adada buluna Eginna şehrine götürmüştü. Bu posta güvercini, zafer alâmeti olarak ayağında kırmızı bir paçavra taşıyordu.

Soğuk içkiler insanı niçin serinletmez?

Son araştırmalar, soğuk içkilerin, insana, sıcaktan rahatsız olduğunu haber veren merkezî sinir sistemini uyuşturduğunu meydana çıkarmıştır. Sıcaktan rahatsız olduğundan haberi olmayınca, âdeta serinlemiş olduğu zannına kapılır. Hakikatte, sıcak veya soğuk bir şey yemenin, vücudümüzün harareti veay etrafımızdaki havanın içkilerin üzerinde hiçbir tesiri yoktur.

TARİH YAPRAKLARI

31 MART VAKASI

Bundan 5- yıl önce, 13 Nisan 1909'da İstanbul'da, tarihte «31 Mart Vakası» olarak anılan bir irtica hareketi olmuştu. Bazı devlet adamlarının, softaların ve askerlerin çıkarttıkları bu isyanda Millet Meclisi kapatılmış, başkalarına benzetilerek bazı Devlet adamları ve okuldan yetişme subaylar öldürülmüştü. 11 gün süren bu irtica hareketi Hareket Ordusu denilen birliklerin İstanbul'a girmesiyle bastırıldı.

ABDÜLHAK HAMİD'İN ÖLÜMÜ

Türk edebiyatı ve kültür âleminde «Büyük Şâir» adiyle anılan Abdulhak Hamit 13 Nisan 1937 tarihinde ölmüştü.

ADANA VAKASI

Bir Ermenistan Devleti kurmak hevesine kapılan bazı Ermeniler 14 Nisan 1909 tarihinde Adanada silâhlı bir isyan çıkarttılar ve birçok Türk mahallesini yakarak halkı öldürdüler Bu isyan iki taraftan da birçok insanın ölümüyle bitti.

YUNANİSTAN'A HARP İLANI

Yunanlıların devamlı tahrikleri yüzünden 18 Nisan 1897'de Yunanistana harp ilân edildi. 32 gün süren bu savaş ordumuzun galebesiyle neticelendi.

KADINLAR KONGRESİ

18 Nisan 1935 tarihinde Atatürk'ün önderliği ile İstanbul'da, Yıldız Sarayı'nda Milletlerarası bir kadınlar kongresi yapıldı, yedi gün süren bu kongre için özel pullar çıkartılmıştı.

MİLLÎ HAKİMİYET BAYRAMI

Bundan 40 yıl önce, 23 Nisan 1920 tarihinde, Ankara'da Büyük Millet Meclisi açılarak Anadolu'nun her tarafından gelen milletvekilleriyle Anadolu'da hükûmet teşekkül etmişti. Cumhuriyet hükûmetinin temelini teşkil eden bu meclisin açıldığı gün millî bayramlarımız arasına girdi ve «Millî Hakimiyet Bayramı» adını aldı.

YAVUZ'UN TAHTA ÇIKMASI

Kanuni Sultan Süleyman'ın babası ve Fatih Mehmed'in torunu olan Yavuz Sultan Selim 24 Nisan 1512'de Osmanlı hükûmdarı oldu. Yavuz Selim tarihte Mısır Fâtihi olarak anılır.

SÜVEYŞ KANALI

Akdenizi Pasifiğe bağlıyan bir su geçidi olan Süveyş Kanalının açılmasına 24 Nisan 1830 tarihinde başlanmıştı. Yol üstündeki göl ve nehirlerin yardımiyle açılan bu kanal gemilerin bütün Afrika kıyılarını dolaşmasına lüzum bırakmadan deniz ticaretinin kolaylaşmasına ve taşımanın daha kısa zamanda daha ucuza çıkmasına yaramıştır.

HAREKET ORDUSUNUUN İSTANBUL'A GİRİŞİ

31 Mart vakası üzerine ayaklanmayı bastırmak için Selânik'ten kalkan Hareket Ordusu 24 Nisan 1909'da İstanbul'a geldi. İsyanı bastırdı, bu suretle İkinci Meşrutiyet idaresi kuruldu. İkinci Sultan Hamit tahttan indirilerek yerine Beşinci Mehmet Reşat çıktı.

ÇANAKKALE'YE ASKER ÇIKARILMASI

Denizden Çanakkale Boğazını geçmeğe muvaffak olamıyan müttefikler 25 Nisan 1915'te asker çıkartmağa başladılar. Şiddetli kara savaşları da bu suretle başladı ve düşmanlarımız Çanakkale'yi geçemiyeceklerini anlayıp mağlûbiyeti kabul ettiler.

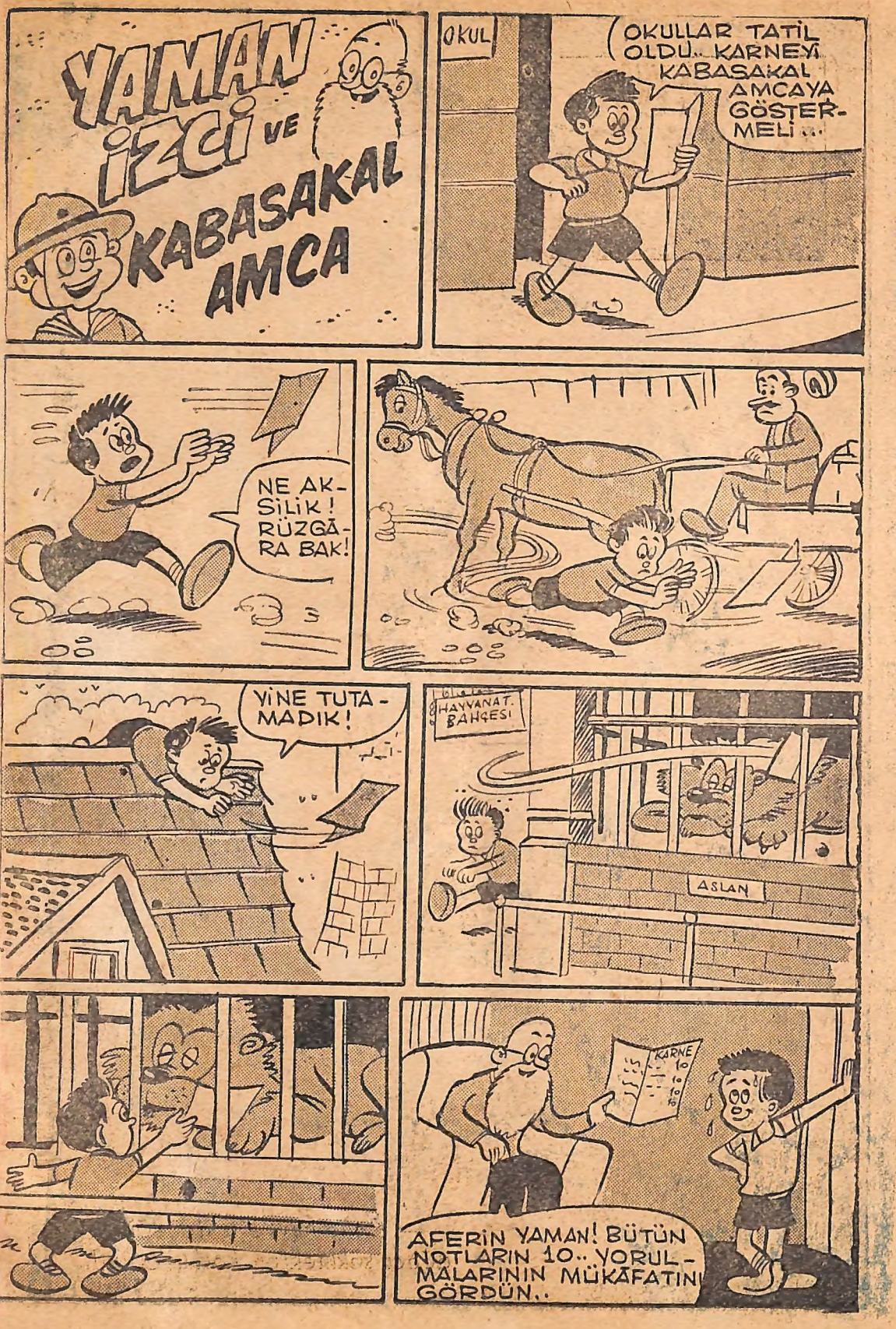
YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA
OKUL
OKULLAR TATİL OLDU.. KARNEYİ KABASAKAL AMCAYA GÖSTERMELİ...
NE AKSİLİK! RÜZGÂRA BAK!
YİNE TUTAMADIK!
HAYVANAT BAHÇESİ
ASLAN
KARNE
AFERİN YAMAN! BÜTÜN NOTLARIN 10.. YORULMALARININ MÜKÂFATINI GÖRDÜN..

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Daha kuvvetli iteceğim ama, ağacı sökmekten korkuyorum!..
MUSTAFA